

Wniosek dotyczący wydania przez Trybunał EFTA opinii doradczej złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur w dniu 17 grudnia 2013 r. w sprawie LBI hf. przeciwko Merrill Lynch Int. Ltd

(Sprawa E-28/13)

(2014/C 121/05)

W dniu 17 grudnia 2013 r. do Trybunału EFTA wpłynął wniosek, zarejestrowany w tym samym dniu w jego kancelarii, złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur (sąd okręgowy w Reykjavíku), dotyczący wydania opinii doradczej w sprawie LBI hf. przeciwko Merrill Lynch Int. Ltd w odniesieniu do następujących kwestii:

1. Czy art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/24/WE w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych należy rozumieć tak, że „nieważność, możliwość unieważnienia lub niemożność wprowadzenia w życie aktów prawnych” odnosi się do zasad unieważnienia środków podjętych przez przedsiębiorstwo finansowe zgodnie z zasadami, które są porównywalne do tych dotyczących unieważnienia środków podjętych przez osoby nadmiernie zadłużone według prawa upadłościowego?
2. Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca, czy art. 30 ust. 1 dyrektywy należy rozumieć tak, że wystarczy, jeśli strona, wobec której skierowany jest wniosek o unieważnienie, przedstawi dowód na to, że unieważnienie środków byłoby niedozwolone zgodnie z dotyczącymi danego środka przepisami danego państwa członkowskiego, z odniesieniem do wszelkiego rodzaju zasad, np. zasad dotyczących ograniczeń czasowych na podjęcie kroków prawnych?
3. Jeżeli odpowiedź na drugie pytanie jest przecząca, czy art. 30 ust. 1 dyrektywy należy rozumieć tak, że strona, wobec której skierowany jest wniosek o unieważnienie, musi przedstawić dowód na to, że warunki unieważnienia na mocy przepisów państwa członkowskiego dotyczących danego środka zostały wyraźnie niespełnione, np. ze względu na całkowity brak upoważnienia do unieważnienia danego rodzaju środka?